

MIC. # 9482

PIYUTIM.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

פיוטים.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

1688

SEPHARDIC SCRIPT

Gift of
Margaret E. Osten
In memory of
Her dear Uncle
Mozes Katz

רַק עֵרַק עֵם עֲצוּמִים
וּגְבוּרִים, וּבָהֵם כִּבֵּעַ
כָּל כּוֹכְבֵי נְגוּהִים, וְאַחַר
כָּל צַר אִישׁ בְּצַלְמֵם
אֱלֹהִים, לְהַלֵּל וּלְזַמֵּר
יִשִּׁיר תּוֹרַת הַזִּמְרָה לְמַגִּיד
וְאוֹמֵר, אַחֲרַיִת מִדְּאִישִׁית

אָקוּם

אֵל אֱלֹהִים אֶקְרָא
גִּדּוֹל תַּעֲצוּמוֹת, חֵישׁ
יִשׁוּב יִבְנֶה חֲרֵבוֹת
שׁוֹמְכֵי יִשְׂרָאֵל עִם
מִרְעִיתִי

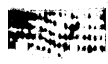
ד
מִרְשֵׁי יוֹם יְדַבֵּר נְהַלִּיחַ
לְאַשְׁמֵי שָׁמַיִם שׁוֹבְטֵי כְּכַבְדֵּי
זְקֵנֵיכֶם שׁוֹטְרֵיכֶם הֵן
נְאֻלֵּה לְהִי אֲרַתְכֶם
אֲחֵרֵיךְ כִּי-אֲשִׁירֵךְ

אקום

לערבית שבת וראש הדיש

הַרְחֵמֵנוּ לַעֲמֵם בְּהַ' בּוֹטְרֵי

ביום שבת וראש

שבת ישן

שער

יש עי לך אהבה

ובלילות אלה נורה

נורה עלילות שרחה

נאולות ולך נשבת תקום

קרבת על גבי המזבח

שער

הסר מעלינו צור ועב

ועלית תעב גא בשל

צלה ומזבח פשע

היה נא סלח, שעה נא
עתירה כקרב המזבח
שער

בשם אלהים יי
שרים, חסוקה הועד על
רשעים אכזרים, אדיר
אדירים אל נא יהי לבטח
גאולה לעבדים
היה נא שולח
שער

חרור מהנה קוד אלהים
הנפלאים יאמר יי
העל

הַצֵּל נָא חַלְפָּאִים מִיָּשׁוּר
נָא פְּלֹאִים, וְלֹךְ נִשְׁבַּח
וּבְקוֹל שִׁירִים נֵאִים
נִקְטִיר וְנִזְבַּח

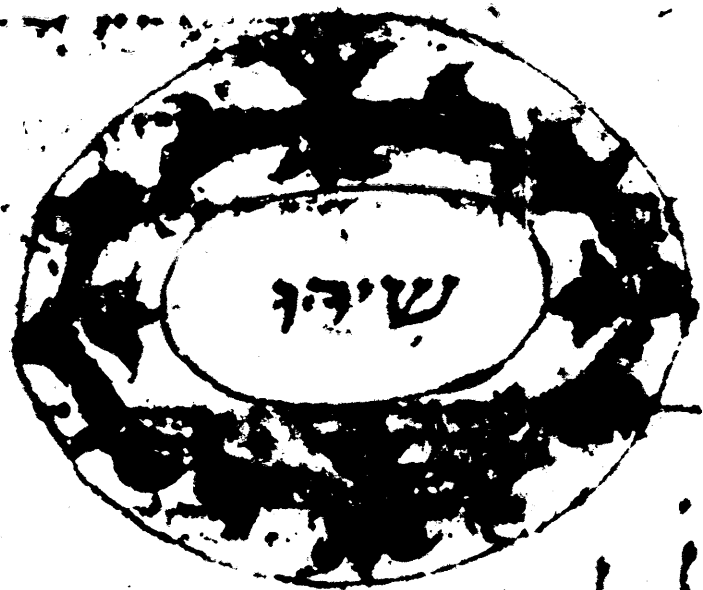
שעש

הַשֵּׁב נָא שְׂכִינָה לְבֵית
הַבְּחִירָה, וְהִסַּר מִזְנוּרָה
מֵעַל שֶׁהַ פְּזוּרָה, עֲדֵדָה
תְּסוּדֵרָה, כְּבָדָם פִּלְלָה
וּבְשִׁנְזוּדָה לֵנוּ שִׁמַּח

שער

לשחרית שבת וראש חודש

לאֵל נְבוֹנִי שִׁירֵי הַיָּם
שַׁבָּת וְרֵאשֵׁי חֹדֶשׁ
אֶתְּחַלֵּל

שיריך

יקר שמו הוהדיקו לאל

והשמי

ט
וְיִתְעַבְּבוּ וְיִזְכְּרוּ דְהוּרָה
וְיִזְכְּרוּ דְהוּרָה

שיר

עוֹזֵר לֹן בְּמִקְדָּשׁוֹ, רִמֵּעַ
חֹשֵׁן לְדָרְשׁוֹ, הַתְּהַלְלוּ
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׁמַח
לֵב מִבְּקִשָׁיו

שיר

קְדוּשִׁים שִׁמְךָ יוֹדוּ וְחִסְדְּךָ
יִצְדוּ, אֵת יִהְלֵלוּ וְיִגְדֵּשׁוּ שְׁמֵךָ
שִׁמְךָ יִהְלֵלוּ וְיִגְדֵּשׁוּ שְׁמֵךָ

באת

לדורות שיהיה שנת ה'תש"ח
לשנת ה'תש"ח
בבני-ברק

לעצבית ונכח, תבדודב עהלון שנת
התלח על טעשה שהיה

לשנת ה'תש"ח
וכל לשון יהודית קדוש
לח

יֵלֵךְ לְהַזְכִּירָם לֵלֵךְ יוֹכֵרֵי
בְּעֵצָה נִסִּים בָּכֶה לַחֲדָשׁ

סִלִּי זְמַן שֶׁשׁוֹן וְעַתָּה
הַפְּלֵא, בִּשְׁנַת הַחֲבִיחַ בְּלִיל
הָאוֹפֵל, אֵנִי כְּאִסּוּרִים
בְּבֵית הַקְּלָא, כִּי בְעֵצָה
אֵשׁ יוֹשְׁבֵי־ם בְּעוֹשֵׂה־

רַם דְּמַעוֹת עִם וְגַם
נִשְׁפָּרַג לֹא יִדְעוּ מִרְיָם
בְּאֵשׁ בּוֹעֵרָה, כִּי נִדְרָה

ב
מַשִּׁיבָה בְּעֵרָת נַעֲבֹדֶיהָ
לְכָה בְּיַשְׂרָאֵל וְהַתְּמַנְתָּה

הַרְךְ וְהַעֲנוּג בְּךְ קַרְדֵּי
הַשׁוֹכְבִּים עַרְשׁ חֲרָדִים
קָמוּ, וּבְלִי לְבוּשׁ וּבְלֵא
כְּסוּת בְּרָדָו, יוֹנֵק
יוֹנֵקָת בְּחִיקָם שָׂמוּ

קָטוֹן וְגָדוֹל שֵׁם שְׂרֵפָה
חוֹצָה, רָאוּ שְׂרֵפַת אֵשׁ
וּמֵת־לְקַחַת, חֵישׁ זֶה לְזֶה
אֵילִן

אומר בְּהִרְהוּרֵי רֹצֵחַ אֲנִי
אֲנִי בְּבִדָּה לְדָשֵׁעַ שֶׁחַת

בִּצְוֹ לְהַתְּפִילֵךְ בְּמִרְרֵךְ
דְּמַעַ לְפָרוֹשׁ לְאֵל כַּפָּם
זְקֵנֵי אֶרֶץ אֲזִי נִלְחָה עֵינָם
בְּשִׁמְעֵם שִׁמְעֵךְ שִׁמְרֵךְ
סָבִיב הַיָּט וְעֵלָה פִּרְץ

עַת שֶׁעֲרֵי רִצּוֹן בְּרוֹם
נִפְתָּחוּ וְשִׁם נְדִיבוֹת בָּא
בְּרוֹעַ יִשְׁעֵךְ וְלַעַם סְגוּלָה

ד
החמים נטותיהם, חודיו
לא יצור צור בצמות פשת

הם כסנה באש ולא אכלו
או כילדים שם באש
נצולו, שדים ונכבדים
בחן חמלו, ולעוזרם
חשו ולא נבולו

זכרון גבורותיו בשיר
וזמר, לכן תמימי לב בעוז
ינצורו, אמרו לברת ציון
ג

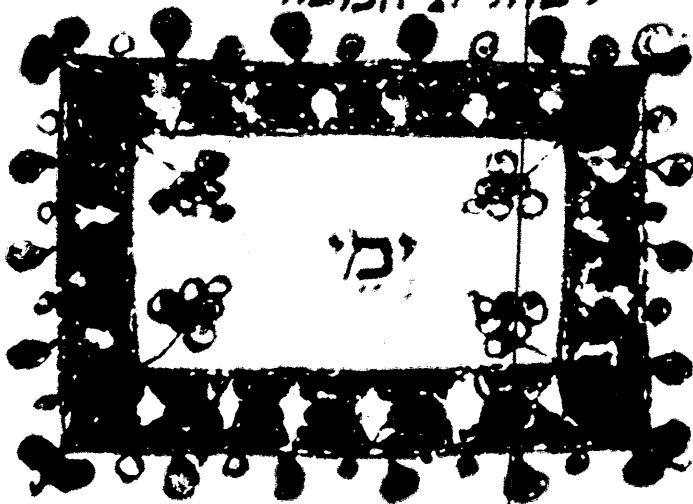
10

טו

לבני צמח הזורעים
דמעה ברוח יקצורו

מצל מאש

לשחרית חנוכה

חנוכה גואלי חק לישראל
העמיד להעלות נר תמיד

שמנה

שִׁמְנַת יְמֵי חַנּוּכָה אֲסוּרִים
בְּחַמְצֵינִית, רַק בְּחֵלֶל וּבִבְדֻכָּה
יֵאָרְכוּ לְחַמְצֵינִית, לֹא־אֵז
חֵלֶל מִמַּלְכָּה, הוֹלְכִים
קְדוֹרֵנִית, כִּי הֵנֶּקָּה חֶרֶב
וְחֵנִית, עַל בֵּית מֵאֵל נְסוּכָה
בְּאַהֲבָתוֹ תִּשְׁגָּה תְּמִיד

יְמֵי חַנּוּכָה

רִשׁוּם כִּי עֵת בִּיאַת שְׁמֵשׁ
יַעֲרוֹךְ אֶת הַנְּרוֹת, מוֹסִיף
נֵר עַל נֵר שֶׁל אֶמֶשׁ, פְּלִי
לֵילָה יוֹסִיף אֹרֶחַת לְאוֹרֵךְ

הַרְמ

הלם לא שומע ^ל וסען
הם להודות, מלאות אל
לדורות, כי מין הוא ושמש
בקשו פניו רחמיך

ימי חנוכה

אל יוצר אור לך אקורה
כי אתה תאיר נרי, ותשלח
נניד ומצוה, כי כמה לו
בשרי, מול דבירך
אשתחווה, ואתשיר לך
זמירי יערב לך שירי
מעולת בקר משווי

אשר

2

1

ב א

עולת התמיד

יום שבת

לערבית מועד של פסח

דבש על לשונך, לבנה
כלבנה, ערבנו לי שיר
הזינוך פאחי לי שיר
רנה, עמה אמור לך

מִנְךָ אֶתֶּי בְּלוֹחֵךְ עֲדֵנָה
שׁוֹשֶׁה אֶנְדִּיל שׁוֹנֵךְ
שׁוֹשֶׁה רֵעֵנָה

שִׁבְעַת נוֹד בְּמִדְּוֵה
וּבְמִדְּבֵר מְלוֹן אֹרְחִים
חֵיץ לְמִנְוָחוֹת שְׁאֲנֵנוֹת
וּלְשִׁכְנוֹת מְבִטְחִים אֶת
רְעִיתִי בֵּין הַבָּנוֹת כְּשׁוֹשֶׁה
בֵּין הַחוֹחִים דֶּה־כְּאִיבוֹךְ
דֶּה־רִיחֵי לְעֵנוֹת מְכַל עֶבֶד וּפְנֵה

שׁוֹשֶׁה

לֹא

ב

ב

רָאָה וְרֵאִיתִי וְדָמַעְתִּיךָ עֵשֶׂה
פְּנֵיךָ נִתְכַּה, אֲעַל מִזֹּרֶךְ
מִפְּתַח גַּם לְשִׁבְרֶךָ אֲרוּכָה
יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיֶיךָ, וְשָׁבוּ
בָנִים לְמִלּוּכָה, וְצָרִים
שׁוֹמְרֵים הַיְעָרֶיךָ
יְהִי מִשָּׁל וְשִׁנְנָה

שזשנה

אֶל סֶף נִכְסֶיךָ אֶל לְבַבְךָ
הוּא בְּנֵי לְתַלְפִּיזוֹת, שָׁם
אֶקְבֵּץ וְאֲשִׁיבְךָ מִמְּעוֹנוֹת
אֲרִיזוֹת, וְשִׁמְרָה אֶשְׁכּוֹן
בְּקִרְיָתְךָ

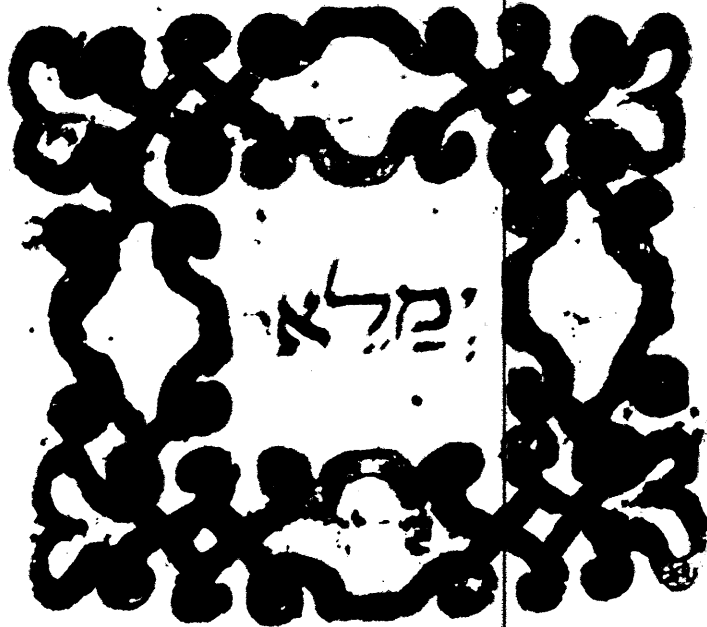
שנת ה'תש"ו

בית המדרש, פתח תקוה

אעזבה יונה לחרב יונה

שופנה

אחר לערבית

פיתוח לילדון אר"ן

זבירום

2 3

1 2

~~זמירות ופזמונים~~
~~ליום הזה~~
~~ביום הזה~~

שחר האודך יחדתי אלוה
צור קדושי, ולך אשפוך
תחנותי, ואודה עלי כחשי
ובזמרת שיר תהלתי אודך
אל חי מחסי, על רוב
טובות גמלתי לני לא
ידעתי ספורות

ימלא

רחם עלי בחסדך וירחמן
נפש

וְשִׁמְרֵהוּ מִכָּל
נֶגֶדְךָ יְדִבִּיר קִדְשֵׁי כוֹנֵנָה
וּלְפָדוֹת צֹאן מִרְעֵירֶיךָ
הַחֲזִיק מִגֵּן וְצִנָּה, וּמַחֵה צֹרֵי
עוֹן בַּצֵּעִי נִבְּנֵי מִנְּסִתְרוֹת

מלא

אֵל דְּמַעַתִּי אֵל תְּרוֹחֲרֵשׁ
בְּקִרְאֵי מִן הַמִּצֵּר, וּלְשׁוֹמְעֵי
דִּיהָ נִדְרֵשׁ, הָאֵל יִצְרֵךְ כָּל
נוֹשֵׁר, וְלִדְוֹפֵק דְּלִתְךָ כִּרְשׁ
תְּפִלַּתְּסִי אֶזְכֹּר יִצְרֵךְ הַכִּי
אֵתְּרֵךְ מִדְּוֹסְרֵךְ וְעוֹז

011

2

4

7

3

ביום קצת ידעו בני ישראל

למה יצאו ממצרים

אחר לערבית פסח

חדש אשרה לך, אל
גדול ומהולל מאד, לאד

דור אגיד ג' לך, ב' ימי
נפש ובכל מאד, ב' ימי

מאד

כִּשְׁרֵי שִׁמְרָאִים הֵם מֵעֵשֶׂיךָ
 תִּפְשֵׁי יוֹדֵעֵת מֵאִדִּי

מֵאִד מֵאִד

יִוֹד עִם יְחִידֵת אֹרֵה
 שִׁמְרָאִי אֵל הוֹדֵאוֹת מֵהֵיִתִי
 הֵן נִבְהַלְתִּי בְעֵשׂוֹרֵךְ
 נוֹרֵאוֹת, לְךָ אֹת, לְךָ אֹת
 אֶמֶת בְּכֹל בְּרֵאֵיךָ
 עֲדוֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאִד

מֵאִד מֵאִד

שִׁמְרָאִי צוֹרֵם מֵשִׁבִּי
 נִרְפָּא בְּלִי אִדִּי בְטָן חוֹפֵשׁ

בְּשֵׁבִי הִיא חוֹךְ סָקֵי
שֹׁמְרֵיהָ לְלִבְנוֹת בְּנֵיהָ
חֹפֵץ נֶפֶשׁ נֶפֶשׁ נֶפֶשׁ בְּרָה
חֹפֵץ לַעֲשׂוֹת רָצוֹן
בְּקוֹדֵשׁ לִשְׁמוֹר מֵאִדָּה

מֵאִדָּה מֵאִדָּה

רוֹאֵה הִיא וְלֹא נֶר־אֶדָּה
יוֹשֵׁבָה בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים
זֶנֶה זָנֵף וּמִמְלָאָה וּמִהוֹרָה
מִכָּל הַיְצוּרִים בְּרִים
בְּרִים וּבְכֹחַ שׁוֹרֵף מִשְׁמֵנֵךְ
זֶם רֵיהָ מִשְׁמֵנֵךְ

מִמְלָאָה

שְׁבִיבָה נַפְשִׁי לַחַוֹת בְּמַעַם
שׁוֹבֵד שְׁבִיבָה אֶל פֶּקֶד אֱתֵמֹנִי

רַחֲמֵי מֶלֶךְ לִשְׁמֵי גְבוּרֵיהֶם
וְלֵךְ כְּמֹהֵם לִבִּי וְעֵינַי

אֲנִיבִי יִשְׁאַל עַד אֵן קֵץ חַיֵּי
אֲשִׁיב הֲלֵא לֵאלֹהִים פָּתוֹנִי

לִפְנֵי לַנְּיָח דוֹד תְּשַׁכְּרֶנִּי
עֲשׂוּבָה בֵּין יְדֵי מִלֵּנִי

1 א ; 3 בתק

לד
בַּחֶק בְּחַרְבוֹ נִרְדָּךְ קָדְשִׁי
וּבְחַרְבוֹ לִבִּי קָדְשִׁי עָלָי וְהִלַּחְתִּי

רַבַּת שִׁבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁי יְגוֹנִי
עָמָה כְּקֶדֶם חֲדָשׁ שִׁשׁוֹנִי

מִתִּי תַעֲשֶׂה בְרוּדִי לִשְׁפֹט
מִתִּי תוֹשִׁיעַ נַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִי

שׁוֹבָה רַבְבוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וּלְתוֹךְ הַהֲרָאֵל קָבְעוּתִי

לה

הט אָזְנְךָ לִי שִׁמְעֵ אִמְרֹתַי
וּבְקִשְׁתֶּכָּה אֵל קוֹל תִּתְּנֵנִי

תם

אחר לשחרית של פסח

שִׁמְחָה עֲדוּל וְנִרְאָה קְדוּשָׁה
וְנִאֲדָר הַמִּזְבֵּחַ חֲשֵׁמְלִים

ובע

3 2

1 1

ל"ו
וּבְנֵי אֵילִים, זִיוֹם כְּעֵץ דָּר
יְהִי סִבְבֵּי עֵץ סִבְבֵּי עֵץ
בְּהוֹד וְהִדְר; צוֹר שֶׁכְּנִי סֵנָה
וּשְׁלֹטְנָה עִם כָּל דָּר וְדָר

צ"ד

שָׂרְפִים עוֹמְדִים, וּמִיֶּחֱדִים
שֵׁם אֵל מְהוֹלֵל; כִּרְאֵי
חֲזָקִים, וּמִבְּהִיקִים, כְּנַחֲשֹׁת.
קָלִל: שֶׁמֶךְ מִקְדֵּי שָׁמַיִם
וּמֵאֵד שֶׁשָׁמַיִם כְּמוֹצֵא
שֶׁלֵּל: כָּלֵם בְּאֶחָד מִדְּרוֹן
יְחָד, וְאִישׁ לֹא נִעְדָּר

צ"ד

סבב סבב על שיעור
 נבשל בך סתופף פנה
 דל ודרך וכנה חסדר עליו
 יחופף יעף ביציון הר
 בת ציון ידו ינופף לך
 זמר יעיר נגרש מעיר
 בארץ נוד יר

עיר

אל תחזק בוגדי און רודי
 עמך גוי איתן שור קור
 מבכה חיש ובחפה תמשוך

לויחן

3 3

1 1

לִיתֵן^{לָהּ}; זְכוּר לְאַסּוּרֵי־ם
בְּיַת דְּוֹרֵי־ם, וְיַד־יְקִיבֵאל
אֵתֵן: וּכְשֶׁחַר נִכּוֹן, בְּנֵה
מִכּוֹן, וְכִסּ דְּהַנְּדִי־ר

עור תם

אחר לפסח קודם נשמת

קוּמִי, בְּנֵאוּמִי, בְּחֹךְ עַמִּי
לקרמ

אֶת־מִן־אֵלֶיךָ אֵלֵי דָוִד

יְהוָה בְּחַיֵּי מַלְאֲכֵי סָרַח חַרְדָּה

אֵיךְ אֶעֱרֹךְ זֶכֶר שִׁירְדָּה

לְפָנֶיךָ יֵשׁוּר כֹּל שֵׁשׁ

אֵל יִצְרָאֵל שְׂמֵחַת כָּל חַי וְדוֹחַ

כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר

שִׁחַרְתִּי וְאֵתִי תִפְּלֵתִי בְּתוֹךְ

לִבִּי עֲדוּכָה וְנִמְכָּר אֲשָׂאֵל

מִעֵשֶׂה חֵן לְשִׁבְרֵי אֲדוּכָה

יִטְרֹם וְקִרְא תַעֲנֶה צוֹר

שֵׁשׁ

3

4

7 1

שֵׁשׁ חֲכָמָה בְּשֵׁחֵי אֵל
יוֹצֵר נְשֻׁמָּת כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ עַל בְּעֵר

רֵעָה דַל לְךָ נִבְדַּל מֵאֵד
גִּדּוּל אֲנַחְתּוֹ וְגַם שׁוֹבְרוֹ
כִּי הוּא עֲזוּב וְעֵצוֹר עִשָּׂם
תִּקְוֹתוֹ וְגַם שׁוֹבְרוֹ בְּכָךְ
מִבְּטַח כָּל הַיְצוֹרָה כִּי
תִקְבּוּץ נִדְחֵי אֵל יוֹצֵר
נְשֻׁמָּת כָּל חַי וְרוּחַ עַל
בֶּשֶׂר וְרוּחַ כָּל בְּעֵר

מא
אל עליון, דר חביון, לקול
אביון, תשמע כרום שמך
וכלא משאלותיו ולתפלת
עמך, שור כמו קרבנותיו
וכמו ריח ניחוחי, אל יוצר
נשמת כל חי ורוח כל
בשר, ורוח כל בשר

תם

אחר לשחרית

חג הפסח

אשמחה

היום, בלא איום אילור עג

ואזמר לו ויערב לו כמנחתנו

אזכרה חסדו אני עבדו

בער צאתנו

מעבדו

כח
בְּמַצְרַיִם לַחֲתוּמֵנוּ

וְהִפְּלֵה רֵאשִׁית אֲנֹנִים
וְרֹאב הוֹנֵם צָרְתֵנוּ לָנוּ

יָנֵם כִּיבֶשֶׁת הַהַלָּא
וְהִקְשָׁה זְבוּ הַיַּעֲבִירֵנוּ

שָׁמְעוּ הַשָּׁמַיִם גְּמוּלָה
קִלְיָם וְצַבְלֵי אֲנֵנוּ

כִּי עוֹ נֶפֶל לֵךְ
וּחֲלָלוּ

וְיָדָה לְיָדָה וְיָדָה לְיָדָה

אֵת קוֹרְטִיגָל וְיִשְׂרָאֵל
אֵל פוֹרְסֵם עֵנוּ

עֲנֵתָהּ מְרִים לִירוֹ
בֵּינָם לְמֹשֶׁה לֵּם בְּנוּ

מִן וְזָב מִי צַג וְעֹנָה צַד
צוֹר וְדֹמֵה לֵּם

אֵת דְּבַר קָדְשׁוֹ
וְאֵת

מ"ה
וַיָּבֵר אֱלֹהִים אֶת-הַיָּם וְאֶת-הָאָרֶץ

הַיַּבֵּשׁתָּה אֶת-הַיָּם
וְאֶת-הָאָרֶץ יִבְרַח

וְהָיָה יַבֵּשׁתָּה אֶת-הַיָּם
וְאֶת-הָאָרֶץ יִבְרַח

וְהָיָה יַבֵּשׁתָּה אֶת-הַיָּם
וְאֶת-הָאָרֶץ יִבְרַח

סוף דף

מִן
לְעֹנֵף הַיָּד וְאֵל הַיָּד

מִן לְטוֹבָה אֹת, וְנִפְלְאוֹת
כִּי־וְ כִי־וְ כִי־וְ

פֶּת אֲדוֹם תַּחֲתָיִם
וְאֵל־אֲדָרִים טַהַר כְּפָלִים

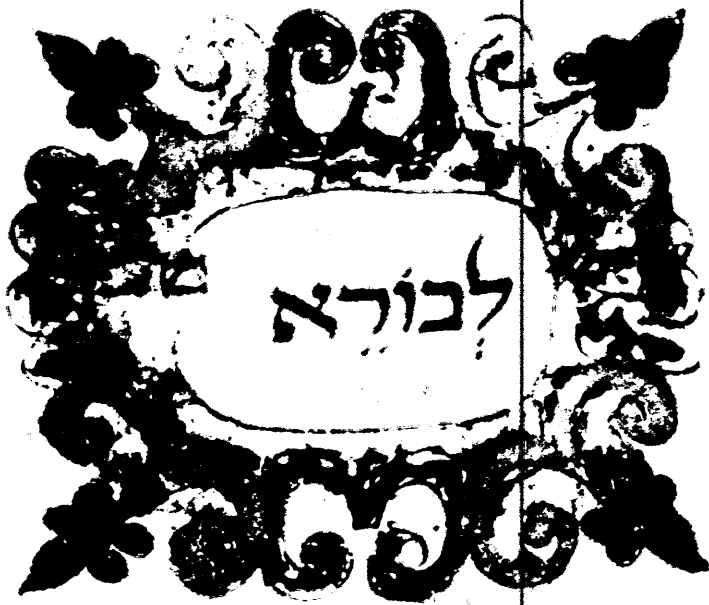
עֲדֵרֶךְ תַּמְנֵה וְעוֹד
תִּקְנֵה שְׂאֵר אֶפְרַיִם

שׁוֹב לְאֶפְרַיִם
עֲלֵיךְ

מזו
על ליון ירושלים

תם

אחר ליום א של פסח

עב שפרת זרתיכם שי
שיר משכו וקרוז לכם

לבינה

יבושו כל עובדי פסל
 מתהילים באלילים
 בראות תועבת אנשי כסל
 גם אל לשחוט אל גאולים
 בו שמו רתקורה וכסל
 וישם למרום שפלים
 לכן יהבו בני אילים
 כבוד ועוז ליוצרכם

לבוךא

ישום ישים איש על שרונו
 גדולת אל בלי זבוך
 עין

מט

צוה לקחת להמונו
אזוב קטן מפני יבול
לדמו כי ישראל הנו
קטן מפל עמים וחבול
ובם בחר להיות זבול
מקדשו וליעבדו שכם

לבזרא

ראה את מי אשר נכסת
לעמו וגם לעשות זאת
לטבול בדם אשר בסף
ועל שרתי המזוזות
לזכור דם מילה העת סף

כל 4 i . . . ד א

כָּל בְּכוֹרוֹת הַגְּלוּזוֹת
עַל כִּי פָרַעַשׁ עֲנָה עֲזוֹת
וַאֲמַר מִי אֱלֹהֵיכֶם

לבוּדא

אֵל עֶבֶר בְּאֶרֶץ חָנָם
וְרָאָה דַּם עַל הַבְּתִים
וּבְגָדָלוֹ הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת נֶס
וְלֹא נָתַן שֵׁם מַעֲזֵיזִים
כִּן עָתָה נִרְדְּהוּ יְכַנֵּם
מִדַּ עַיִם מִדַּ כְּתִים
עֲבֹתוֹת רַבִּים וּמוֹפְתִים
יִי לַחַם לַכֶּם

כִּי מֵאֵת כָּל־חַי לֹא נִכְחַד
מִי לֹא יֵידָא מִי לֹא יִפְחַד
מֵאֵל עַל חוּג אֶרֶץ יוֹשֵׁב
יִשְׂרָאֵל

אֵל נִתְכַנְּנוּ לֹא עֲלִילוֹת
הוּא יִפְדֵנוּ בְּרַחֲמֵינוּ
יֵידָלֵנוּ מִמְצוּלוֹרַת
יִפְנֶה לָנוּ מֵרְזוּם שָׁמַיִן
וַיִּנְחֵלֵנוּ נִרְחֵלוֹרַת
אֲשֶׁר הֵם אֶצֶל הַדּוֹמִיִּין
יִשְׁמַע קוֹלֵי מִמְרֹמְיִין
וְנִקְשֵׁיב קֶשֶׁב רַב קֶשֶׁב
יִשְׂרָאֵל 4 3 2 1

ישראל

תם

אחר ליום שביעי של פסח

ישראל שיר — נועם
ויזדרה אל בטוב פנים
ביום בו הקשיב קול יתום

בשלה

בְּשֵׁלַח פְּרָעָה אֶת הָעַם

בְּיוֹם

שָׁרְיוֹ לְאֵל גָּאֹר גָּאֹר גָּאֹר

עַל הַיָּם גָּדְלוֹ הַרְאָה

יְהוָה הַנִּפְלְאוֹת

וּמִמּוֹהֵר בְּקֶהֱל עַם

יְהוָה

רַב עוֹלָם חֲזוֹן אֵיִתָּן

וְהוֹצֵאתָ מִגֵּי אֵיִתָּן

וּבְרַב חֲסִדֵּי־אֵל נִרְתָּן

עוֹלָתְךָ עֲצוּמוֹת לְעַם

וּבְרַב

אֵל

4 4

ד ד

ט
אִז נִבְהַלֵּנוּ אֵילֵי מִזְבֵּחַ
וּבִשְׂרֵם עֲלֵיהֶם יִכָּאֵב
בְּרֹאשׁוֹת עֲצָמוֹת רַחֲמֵי אֵב
יִחָזוּ וַיְבוֹשׂוּ קִנְיַת עַם

בְּרֹאשׁוֹת

לִבָּן אוֹמְרֵהוּ אִין כְּמוֹהוּ
בְּאֵילִים עֲצָמוֹ וְגִבְעוֹת
אִם יָקוּם עָלַי אוֹרְהוּ
לֹא אֵירָא מִרְבֵּבוֹת עַם

אִם

הוּא יַעֲשֶׂה לִי נֹרְמֹת
וְכִאֲזֵי יֵרָאֵנִי נִפְלְאוֹת

אִין

נז
אז לכל עם אהיה לאור
ישאו הרים שלום לעם

אז תם

עוד ליום שמיני של ספח

אל מרחוק אל חלד
אשר צוה אל עם קדיש
כל בכור אשר יולד

בבקר

בבִּקְרָךְ וּבִצְאֲנֶךָ תִּקְדִּישׁ
כֹּל

שֵׁם חֹזֵק לְהַקְדִּישׁ כֹּל בְּבוֹר
לְמַעַן אִישׁ זְכוֹר יִזְכּוֹר
יוֹם הוֹצִיא מִעַמְּךָ עֲבוֹר
עֲדָתוֹ וְקָרָא וְאָיו הַקְדִּישׁ
כֹּל

רַבָּה מוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם
וְהוֹרִיד לְאֶרֶץ נִצְחָם
נָתַן בְּתוֹךְ בְּרַד אִשׁ חָם
וְנֹאכַל קָמָה וְגַם גְּדִישׁ
כֹּל

נט
אל יקבץ נפוצור
דבנה עיד משכנורתי
שם ירצה רב קרבנורתי
ומקום רגליו כאז יקדיש
כל תם

פיזט לאומרו בפסח קודם ההלל וכן בכל
המועדים

נפשי אתי הללתי

ברכי

אֶחָד יְחִישׁ וּמִיּוֹחַד אֵל
נִדְרֵשׁ לְבַר לִבֵּב שׁוֹמֵל
אֶךְ טוֹב אֶת־הַיָּם
לִישְׂרָאֵל הַלְלוּיָהּ

ברכי

בּוֹרֵא כֹל מִמֶּשׁ מְתוֹרֵהוּ
אִם יֵשׁ פּוֹעֵל כְּמַעֲשֵׂהוּ
מִי הוּא זֶה וְאִיזֶה
הוּא הַלְלוּיָהּ

ברכי

גִּית אֵין לוֹ זָדִים וּבְיָשָׁר

בידי

סא

בִּידֵי אָדָם לֹא נִמְסַר
אֲמוֹנַת חֲשַׁבְטִים שָׁנִים
עֲשׂוּ הַלְלוּ יְיָ

בְּרַכֵּי

דַּרְת פִּוְרָתוֹ הַחֲפִימָנוּ
וּבִתְרֵיג מַצּוֹת הַעֲטִירָנוּ
הַיּוֹא גִי' שָׁנוּ וְלֹא
אֲנַחְנוּ הַלְלוּ יְיָ

בְּרַכֵּי

בְּשָׁמַיִן עֲצֵרֶת

הַיּוֹא הַנְּחִיל עַל יַד חוּזָה
אֶת יוֹם שְׁמַיִן חַג הַעֲצֵרֶת

הַיּוֹא

הַזֶּה הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת
בֶּן מִזָּה הַלַּיְלָה עֲבֵי

בְּרַכִּי

בשבועות

קִנֵּי נַעַמָן וְעוֹבְדֵי הָרַחֵב

וְרוֹת הַמִּזְבֵּיחַ, נִכְנָסוּ

בְּרַחֲמֵי הַיְיָ שֵׁנִי

הַלַּיְלָה עֲבֵי

בְּרַכִּי

בפסח

וּבַעֲת חַג הַמִּצּוֹת בְּרַחֲמֵי

הַלַּיְלָה בְּאוֹרֵי הַיְיָ

עֲבֵי

ס"ו
לָנוּ נִגְלָה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת
וּלְתְהִלָּה הַלְלוּהָ עַכְ

בְּרַכּוּ

רַח הָאֱמוּנָה אֵין בְּאֵיִם
לֹא נִמְצְאוּ רַק בְּעַבְרִיִּים
וְהַבְּמוֹת הַתְּהִיָּנָה
לְעַיִים, הַלְלוּהָ

בְּרַכּוּ

רוֹדְפֵי יוֹשֵׁר בְּכֹנֶה הֵם
נִמְסְרִים בְּסִכְטָה
אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא
הַלְלוּהָ

בְּרַכּוּ

ברכי

אֲדוֹן עוֹלָם בְּכָל מְשׁוֹלָם
וְאַחֲרָה תְּבַרֵךְ אֶת
עַמְּךָ כָּלִים מֵעַרְתָּה
וְעַד עוֹלָם הַגְּלִיּוֹת

ברכי

יִזְעַר גַּם כָּל מַפְעֵרֵי
וַעֲשִׂיָהּ הוּא יַעֲזֹרֵנוּ
לֵאמֹר אֶת אֱלֹהֵינוּ וְאֵת כָּל
הַנְּשַׁמָּה תְּהַלֵּל יְהוָה
הַגְּדוֹל הַגְּבוּר

תת

ברכי

אחר לפסח קודם הוצאת ס"ת

אֶגִּיד צְרוּתֵי צְרוּר הַמִּזְרַח
 לְמִי אֶגִּיד צְרוּתֵי אִם לְךָ לֹא
 לְמִי אֶגִּיד

זָאֵלְתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַלְלוֹךְ
 לִירוּשָׁלַיִם כָּל־כְּבוֹדְנוּ
 ה א ז S מן

ס"ו
מִן הַשָּׁמַיִם צְרוּר הַמּוֹר

למי אנד

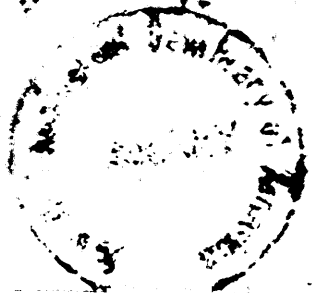
אֲנָשִׁי קָדַשׁ תְּהִינִי לִי
כִּי בֵּא הוֹלֵךְ עֲרֵי יְרֵי
בֶּן מִשְׁק בֵּיתִי צְרוּר הַמּוֹר

למי אנד

מִמִּצְרַיִם גָּאֵל תֵּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עַבְדִּים
פְּרִי־תֵנוּ צְרוּר הַמּוֹר

למי אנד

שִׁירוּ לְאֵל גָּאֵל גָּאֵר
וְעַל וַיִּם גְּדֹלוֹ הַרְאֵה

סו
יִדְרוּ יָדוֹ הַנְּפִלְאָה צְרוּר הַמּוֹר
למי אני

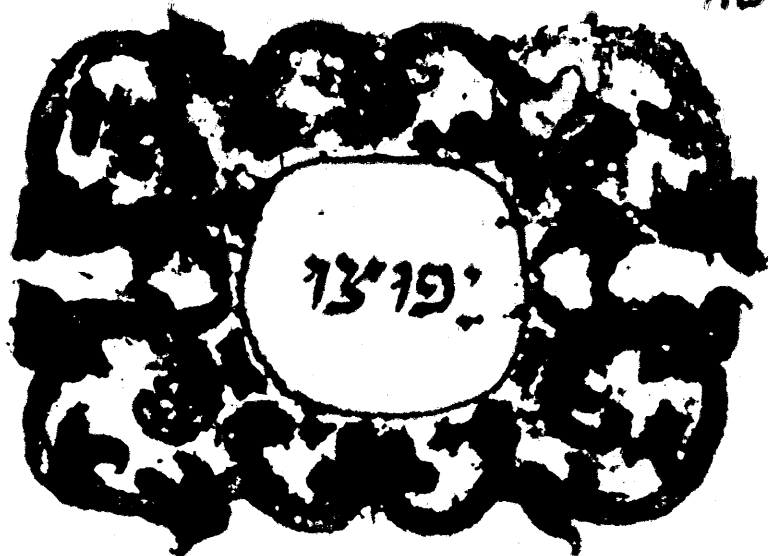
הוא יַעֲשֶׂה לִי נֹר־אוֹר
וְכֵאז יֵרְאֵנִי נִפְלְאוֹת אֵז לְכָל
עִם אֶהְיֶה לְאוֹת צְרוּר הַמּוֹר
למי אני

אֵל יִקְבֹּץ נְפִוּצוֹתַי וַיְבַנֶּה
עִיר מִשְׁפָּחוֹתַי שֵׁם יִרְצֶה
רֹב קְרִבְנוֹתַי צְרוּר הַמּוֹר
למי אני תם

אחר לפסח ולמועדים

אחרים קודם הוצאת סת

ה ג ב 2 5 יפוצו

אויבֿיך בַּנְסוּעַ הָאֵרֶץ וְזֶן
 וּבְנֵרְחֵה עִמָּךְ שִׁי מִזְמוֹרֶה

יפ"ג

ירון

כִּהְיֶה עִמָּךְ יִלְבָּשׁוּ רִקְמֵה

יֵאמְרוּ חֲסִידֶיךָ שִׁירָה

בְּנִעֻמָּה גִוִּי עַל כָּל־

אנכה

אומרה שברה ויבחרון

ובנחה עמך

אורים ותמים כבראשונה

קטרת סמים שחלת

וחלבנה ויהיה לו

לבנה לזרע אהרון

ובנחה עמך

בעבוד עבדך דוד

בן ישי ישלח משיחך

ולך יובילו שני ואקריב

אשני מנחת זבוחך

תם

ובנחה עמך

עוד

3 5

1 1

עוד אחר לפסח ולמועדינו
אחרים קודם הוצאת ספר

נֵא שִׁפְתַי וְאֶעֱנֶה בְּרוֹן
לְאֵל חַי אֲשִׁיר בְּנִסּוֹעַ הָאָרוֹן

לאל חי

מְהוֹלֵל אֶקְרָא אֵל, עוֹלָם
יִשְׁעֵנִי

עַתָּה
יִשְׁעֵנוּ יְהוָה וְבֵא לָנוּ יְיָ
יְיָ
יְהוָה נִבְרָא אֶז בְּנֵי אֱוֹן

לאל ח

תִּפְסַח אֶרֶץ שֵׁשׁ לְתַפְלֹת
דָּן תִּשַׁע וַיִּשְׁדָּן נוֹשַׁע
וְלִשְׁוֹן אֵלִים תִּתְרֹן

לאל ח

תִּמְצֹב שְׂבוּתֵנוּ אֵל חַי
גִּזְאֵל נוֹ וְנִשְׁלֵם נְדָרֵנוּ
וְנִפְרֹן אֶז יִתְרֹן

לאל ח

יִפְרֹן אֵל אֲוִיבִיךָ יִרְזֹנוּ
ה ד 5 4 תאביך

עב
תַּאֲיִבֶיךָ יוֹם תִּרְיֵב אֶת
רַגְלֶיךָ יִשׁוּבוּ לְבַצְרוֹן
לאל חי

הֵן נִשְׁבֹּר גְּאוּלָּיִם
וְקִנּוּ אֶל אֱלִים בְּמִגְוֹז
וְיִלִּים יִצְבֹּר וַיִּהְיֶה
לאל ח

חֹזְקֵי נֶאֱתַר הַתּוֹרָה וְנִסִּים
יִצְוֹן וְרַהֲי נִשְׁיֵר הַיָּמִים
וַיִּהְיֶה בְּנִסּוֹעַ הָאָרֶץ
לאל חי תב

עוד פיוט אחר לפסח ולמערדים

עזיר בנשפתי ולשון לבי
 רצון, אשר אל אל
 שדי עת פותחים לו ארון

אשר

מרום מקום מקדש מהרה

יתחדש

עַד
יִתְחַשֵּׁשׁ יִתְנַדֵּל לֵאלֹהֵינוּ
וְיִתְקַדֵּשׁ הַבַּיִת הָאֲחֵרִים

אשיר

רֵאשׁוֹן לְעִיּוֹן בֶּן הַמֶּלֶךְ
בְּמַסְבּוֹ יִנְהַרְרוּ אֵלָיו
טוֹבוֹ בְּנֵי כַּבְּנוֹ מֵרֵוֹן

אשיר

כּוֹדֵי צַח וְאֲדוּם, קוֹם
נָא וְאֵל תִּדְרוֹם, דְּרִיךְ
בְּגֵת אֲדוּם, עַד בְּלַתִּי זַכְרוֹן

אשיר

כְּלִילַת יוֹפִי נָא תִּתְּנֵהּ

לְהַשִּׁיב

לראש פינה, וְרֵיבֵן^ע
ישי תנה הדר והזרין

אשיר

ישוב לפני לפנים יקר
מפנינם ולוחות אבנים
מונחים בארון

אשיר

דרור קרא אל אום
אשר לך שיר ינאום טהר
לבו פתאום וקרא או בגלגל

אשיר

ישבו במרומים צאצאי^{איש}

עו
אֵיזֵי נַמִּים זַעֵם רוּעִים
יִמִּים, כֹּשֶׁר וְאַהֲרֹן

אשיר

שְׂדֵי שַׁעֲרֵי דִצְוֹן, פֶּתַח
לְאֲדָם צֹאן, עֵת עִמְךָ
בְּעֵלְצוֹן, פֹּתַח לְךָ אֲרֹזִין

אשיר

שְׂדֵי עֲלִיֹן נוֹרָא, שְׁלַח
לְנוֹ אֲזֹרָה, עֵת צֹאת סֵפֶר
תּוֹרָה, מִרְצוֹךְ הָאֲרֹזִין

אשיר

שְׂדֵי קוֹמָה עֲשֵׂה לְמִפְנֵי

כמו

עו

כִּמּוֹ שָׂרָה, אֶת מֵאָנָה

מִשָּׂרָה בְּנִסְוֵה הָאָרֶץ

אֲשֶׁר תִּבְרָא

פְּסוּקִים הַנּוֹתְצִים לְאוֹמְרֵם בְּיָמֵם

אַחֲרוֹנִים שֶׁל פֶּסַח קוֹדֵם הוּצֵאת

מֵת

שִׁיפוּחַ הַיּוֹם וְנִסּוֹ הָעֲלָלִים

אֶדְרָךְ לִי אֵל הַר הַמּוֹרָה וְאֵל

זִבְעָה

גבית הלבושה קול
זוד דודי דופק קול
דודי דודי דופק פתחי
לי אחותי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא טל
קווצותי רסיסי לילה עד
שיפנח היום ונסו העללים
אלך לי אל הר המור
ויאל גבעת הלבונה

כהניך ילבשו זכאי

פיוט אחר לאומרו ליל אחרון של

פסח קודם חתימת הקריש

יחי

מִיּוֹמַיִם וַיִּפְדֵנוּ בְּרַחֲמָיו
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו

לָנוּ אֶכְרֹן בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב
 לֵבָב לַחֲסֻכֶּם יִסֵּר מִכֶּם
 אַתָּה

אָנִי וְיָגוֹן מִבְּתִיכֶם
וְאֵל יִשְׁלַח בְּיַמֵּיכֶם אֶל
בְּרוּךְ רַחֲמָיו עוֹשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו עוֹשֵׂה שְׁלוֹ בְּמִרוֹמָיו

כָּלִי יִקַּר נֶתַן לָנוּ תוֹרָה
נְעִימָה וְקִדּוּשָׁה וְגִבּוֹר
הַנְּחִילָנוּ מוֹעֵדֵי רַגְלֵךְ
שְׁלֵשָׁה חַג הַפֶּסַח בְּרֵאשׁוֹנָה
הוֹצֵא לְאוֹר תְּמִימֵינוּ עוֹשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו עוֹשֵׂה שְׁלוֹ
בְּמִרוֹמָיו עוֹשֵׂה שְׁלוֹם זָכַר חַס

פ"א
בשמוציאין שני ספרים, ב
שלוקחין השני לקרות בו אומרי:

אלהים צבאות השיבנו
האר פנה ונושעה אין פלא
ישורון רוכב שמים בעזרך
ובנאותו שחקים: ו א
לשנת ו א

שבת וחול המועד

זה לישראל אורה
ושמחה, שבת מנוחה

יום

צוית פקודים במעמד סיני
שבת ומועדים לשמור
בכל שני לערוך לפני
משאת וארוחה שבת

מנוחה

פג

יום

מנוחה

חמדת הלבבות לאזכרה

שבורה לנפשות נבאבות

נשמה יתירה לנפש מצירה

יסיר אנהה שבת מנוחה

יום

קדשת ברכת אותו מפול

ימים בששת כלית מלאכת

עולמים בו מצאו עגומים

השקט ובטחה שבת מנוחה

יום

אסור מלאכה צויתנו נורא

אזכרה

1 2 3

3 1

פד
אִזְכָּה יוֹד מְלוּכָה אִם שַׁבָּת
אִשְׁמוּרָה אֶקְרִיב שִׁי לְמוֹרָא
מִנְחָה מִרְקָחָה שַׁבַּת מִנוּחָה
יום

חֲדָשׁ מִקֵּד שָׁנֵי זְכָרָה
נִחְרַבְתָּ טוֹבֵךְ מוֹשִׁי יַעֲנֵנוּ
תִּגְדָּה לְנַעֲזָבֶת בְּשַׁבֵּרֶת
יִשְׁבֵּרֶת בְּזִמִּיר וְשַׁבְּחָה
שַׁבֵּרֶת מְנוּחָה
יום תם

איור לאומרו כמו כן

בשבת וחול המועד

יורוק

רָעוֹנֵי יְיָ רָעוֹנֵי יְיָ

רָעוֹנֵי יְיָ בַּיּוֹם שָׁבִיעִי

יודוך

יוֹם אֲשֶׁר כָּלִיתָ בּוֹ כָּרָא

מִלֵּאכֶתֶקָה, אֹמֵר כִּי יִשְׂרָאֵל

עַל כָּל חַזְלֹתֶקָה, וּבִמְעַשֵׂיָם

1 1 3 6 1 עשית

פ
עֲשִׂיתָ אִין לְבַלּוֹתְךָ לִי בִין
אֶתְךָ חֵישׁ לְהַרְגִיעַ בְּיוֹם
שְׁבִיעִי יִדִּיק

שְׁבִיעִי בְּחַדְתָּ מִכָּל הַמְּנִינִים
וְאוֹתוֹ קִדְשָׁתָּ בְּשִׁבּוּעוֹת
וְשָׁנִים חֵישׁ אֲשֶׁר נִשְׁאַרְתָּ
לַגֵּעַ אֲמוֹנִים וּפְדָה לְאֲמוֹנִים
אֶרְחִי וְרַבְעִי בְּיוֹם שְׁבִיעִי

יִדִּיק

רָצָה בְּמִנוּחַתִּי יוֹם זֶה יוֹם
מִנוּחַ וּבְיוֹם עֲבוֹרְתִי הַמִּצָּא
לִי הַרְוּחָה כִּי אֶכִּין לְשִׁבִיתְתִּי
משאה

כִּשְׁמַחַת וְאֶרְוַחָהּ זִשְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
יְהִי שְׁשֵׁשׁוֹעִי בְיוֹם שְׁבִיעִי

יודוך

אֶל עוֹלָם שְׁכָלוֹ שִׁבְרָת
תִּזְכְּנִי וְנִרְךְ בְּהִלּוֹ שִׁים אֹר
בְּעֵדְנִי וְאֶל מִשְׁכַּן שִׁיְלִי
תִּשׁוּב תִּעֲלֵנִי מִהֲרָה עֲנֵנִי
אֹרִי וַיִּשְׁעֵי בְיוֹם שְׁבִיעִי

תם

יודוך

סדר ההשכבה הגנהגים לאומרה
לבעל אשמורת הבקר זעוקל
במועדים קודם תפילת מוסף
ו ד 4 6 ! מה

רב טובך אשר צפנת
 ליריאתך פעלת לחוסים בך
 נגד בני אדם : מה יקר
 חסדך אלהים ובני אדם
 בצל כנפך יחסיון : ירויון
 מדישן ביתך ונחל עדנך
 תשכח

וְשִׁבְתֶּם בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמְרוּ
 עֲלֵיךָ וְהַקִּיצוֹת הֵיאָה
 תִּשְׁיַחֲךָ יַעֲלִזוּ חֲסִידִים
 בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבְתֶּם
 וְהַחֲכֵמָה מֵאֵין תִּבְלֵצָא וְאִיָּה
 מִקּוֹם בִּינָה אֲשֶׁר־יֵאָדָם
 מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יִפְּיֵק
 תִּבְנֶה טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן
 טוֹב וַיּוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם
 הַזֶּה סוֹף דְּבַר הַכֹּל
 נִשְׁמַע אֵת הָאֱלֹהִים יִרְאֵה
 יֵאָת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה
 כֹּל

כָּל הָאָדָם מִמִּחַת גְּבוּעָה
בִּישִׁיבָה עַל יוֹטֵה תַחַת כַּסֵּי
הַשְּׂכִינָה, בְּמַעֲלַת קְדוּשִׁים
וְטָהוּרִים כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ
מְאִירִים וּמְזַהֲרִים, וְחֲלוּץֵי
עַצְמִים וְכַפֵּי־אֲשָׁמִים
וְהַרְחַקַת פֶּשַׁע, וְהַקְרִבָּת
יֵשַׁע וְחֻמְלָה וְחֻנִּינָה לְפָנָי
שׁוֹכֵן מְעוֹנָה וְחוֹלְקָא טְבָא
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁמִי
תְּהֵא מְנַת וּמְחִיצַת יְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ הַשֵּׁם הַטּוֹב הָאֱלֹהִים

הַפְּרוּכִים נִשְׂא וּמֵאֵד נִעְלָה
מִרְנָא וְרַבְנָא כְּמִדְרֵי
אֶהְרִי בְּרֵי כִיר
מִמּוֹדֵינָא זֶר עֲדֵי ק
וּקְדוּשׁ לְבִרְכָה אִשְׁר
אֵיזֵן וְחֵבֵר וְחֵקֵד וְתִקֵן
לְמִשְׁכֵּימִי קָם סֵד
אִשְׁמֹרֶת הַבּוֹקֵר בְּקֵהֵל
קְדוּשׁ יְעוֹ מִמּוֹדֵינָא הוּא
זִכָּה וְזִכָּה אֹתָנוּ בְּקֵהֵלנוּ
זֶה וְהוּא זָם חֵבֵר אֹתוֹ סֵפֵר
הַמְּהוּלֵל הַמְּשַׁבַּח הַמְּלֹאֵר

הַנְּהוּא

הנקרא ספר מעמד יצק
 אשר הוא לכל כדבש
 למחזק ושניהם כאחד
 טובים בנויים ומאסדיים
 במילי
 מינייהא
 רוח יי תניחנו בנן ערין
 איש לקים
 קדוש הוא אהפטר מעלמא הודין
 איהו המלך
 פרעות אלהא מרי שמיה
 הפעביתיה
 שקול ל
 וארעא המלך בר חמי
 בעושים
 ירחם עליו וכן יהי רצון
 רבוא
 ונאמר אמין

הכ

פיוט לערבית שבועות

יונת

מה לך נודדת, מקן אל קן
 תרחפי, ובהרה תקריב
 ללדת, בחבל תתעלפי
 עוד תהיי כאז נחמדת
 ביצונף הוד תתעלפי תם
 נעתם .

נְעַתְמָם, אֱלוֹהַּ גְּעַתְמָם, אֲבִנָּה
שְׁלָם, יוֹנֵת אֱלֹם, לֹא
תִרְגְּזֵי עוֹד, נָא אַחֹרֵי
רְעִיתִי, יוֹנֵתִי, תִּמְרָתִי
הַתְּעַטְפִי, בְּתִכְרֵיץ בּוּץ
חֵישׁ אֶקְבוּץ, עִם נְפוּיץ,
בְּנֵאִי אַחֹרֵי כְּלָה

תם

שׁוּבִי אֵל גְּבִירְךָ סִמְרָה
חֵישׁ יֵאֱסוּף אֶת נְדַחְךָ, וְצַר
עֲלֶיךָ יַד רְמָה, עֶפֶר רִגְלְךָ
יִלְחַךְ, עַל־הַר צִיּוֹן וְשִׁמְהָ

כֹּחַ תִּזְבְּחֵי זִבְחֶךָ תָּמִיד
נַעֲמֶתֶם אֱלֹהֵי גִעְתֵּם אֲבֹנֵי
שָׁלֵם יִזְנֶת אֱלֹהִים לֹא
תִדְגְּזֵי עוֹד נֹא אֲחֹזְרֵי
רַעֲיֹתֵי יִזְנֶתִי תִמְתִּי שִׁמְתֶךָ
פִּי מוֹרֵג חֲרוֹץ לִבִּישִׁי פִּי
וַחֲרוֹץ וַעֲטִי מַעֲטָה תִהְלֶה

סג

רְדִי עַל עֲתִים בְּךָ רְדוּ עַל
בְּמוֹתֵם תִּדְרְכִי וְעַל בִּגְדֵי
בְּךָ בְּגָדוֹ חֵץ וּקֶשֶׁת תִּדְרְכִי
אֶקְבֹּץ בְּנֶךְ נִדְרוֹ מִנְעִי
עֵינֶךָ

עו
עֵינְךָ מִבְּכִי תָם נִעְרַחֲתָם
אֱלֹהֵי גִעְתָּם, אֲבָנָה שָׁלֵם
יֹנֵת אֱלֹהִים, לֹא תִרְגְּזֵי עוֹד
כִּי אֲחֻזֹתֵי רַעֲיִתִי יֹנֵר
חֲמֹתִי עִמָּךְ אֶסֶף, וְכִבֵּי
גִידֵי פְרוֹץ, רֵץ לִקְרֹאת רֵץ
יְרוּץ, לְבֶשֶׁר עִם סְגוּלָה

תם

אֶת מְקוֹם רַגְלֵי אֲבִיד
וְאֶפְאֵר מִקְדְּשֵׁי, וְאֶזְבֵּךְ
אֲחִישׁ לְאֵבֶד אֲקַנֵּא לְשֵׁם
קִדְשִׁי, וּבֶן יִקִּיר לִי לוֹ עֶבֶד
מִיָּדוֹ

כִּידוֹ אֲזַיָּא חֲפָשִׁי תָם
נְעָתָם אֱלוֹהַּ זַעֲתָם אֲבָנָה
שָׁלֵם יוֹנָת אֵלִים לֹא
תִרְגְּזִי עוֹד , נֵא אַחֹרֵתִי
רַעִיתִי יוֹנָתִי תִכְהֶי כֹל
עִם קֶצְפִי יֵצֵא לַחֲוִין
יִכְנֶס עִם לַחֲוִין אֶל
חֲזוֹךְ עֵדִי הַהוֹלֵלָה
תָם גִּזְתָם וּכְוֹ

תָם

עוֹד לַעֲרֵבִית לִיל שֶׁנֶּשֶׁל

שְׁבוּנוֹרָת

רְבוּקָה

ד

ז א

אור אל ליל יען, עורדה
 דודי למה רנישן

הבוקר

מה זה היה אל השכוי
 הוא אלהו הנביא

לֹא קָדַם יוֹנָה אֶל תְּדוּרָי^{צט}
הִנֵּה לֹא יָנוּם לֹא יִשָּׁן

הבקר

נִרְחַם יִסְדֶּר מַעֲיֵנִי
כִּי עַד כַּה לֹא שָׁמְעוּ אָזְנִי
קוֹל צִיר בֵּית לִפְנֵי יוֹם יְיָ
הִנֵּה זֶה בּוֹעֵר כִּכְבְּשָׁן

וזבוקר

כִּלְהַ כִּי־עָבַר קִצִּיר
לֹא זָרַח מִזֹּרֵר לֹא רָחַשׁ
עֵד, לֹא בֵּית מִלֵּאךְ לֹא
שׁוֹלֵחַ צִיר אֶל הַר
ז ב ג ד אלה

אֱלֹהִים הָיָה בְּשֵׁן

הַבּוֹקֵר

בַּת בְּכָל גַּם יוֹשֶׁבֶת עוֹץ.
בוֹטָחוֹת זוֹ תִגַּל זוֹ תִדְוֹץ.
וּבְנוֹת צִיּוֹן עוֹמְדוֹת בְּרוֹץ
הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֵאשֵׁן

הַבּוֹקֵר

עוֹרָה דוֹדֵי עוֹרֵרֵי מִדְּיָן
רֵיב עַם בַּת צוֹר וּבַת מִדְּיָן
הַחֶרֶם אֹרֶתֶן הַשְּׂמֵד פְּרִין
מִמַּעַל מִתַּחַת שְׂרֵשֵׁן

הַבּוֹקֵר

קא
הם כל בשר כי נשור אל
כי קם שבט מישר אל
גם בא לבנות ציון ואל
האיר אורן זרח שממשן

הבוקר

הנה עמון הולך למות
ובנות מואב ריר חלמות
כלן דיראון לא תמור
תולעתן לא תכבה אשן

הבקר

ובנות ציון תוך בידתן
תשתחווין אל אל איתן

סי

ל

ג

ז

ז

קב
מִדֵּי שַׁבַּת כָּל שַׁבְּרֵיגָן
מִדֵּי חֹדֶשׁ כָּל רֵאשׁ חֹדֶשׁן

הבוקר תס
רשות לנשמת חג שבועות

בְּפִי תַמִּיד, שֵׁם זְכוֹרְךָ אֵל
חִי, אֹדְדָה לְךָ אֵר שֹׁרֵת
חכמה

ק
חַכְמָה בְּתוֹךְ פְּזוּחֵי

שֶׁמֶךְ אֶהְלֵל יוֹם יוֹם לֹא
כִּפִּי גִדְלֶךָ אֶמְנַב כִּפִּי
כֹּחִי לֶךָ אֶעֱרֹךְ שִׁיחִי

רוֹכֵב שָׁמַי קָדָם כְּרוֹסִים
זְבוּל הַקָּשָׁב שׁוֹעֵי ב
בְּהִבִיעֵי שֶׁמֶךְ בְּתוֹךְ אֶחֱי

אוֹדֶךָ בְּקֶהֱלֵךְ שִׁירֵי
לֶךָ יַעֲרֵב יִשְׁפָּר כְּמוֹ
שׁוֹ

שׁוֹרֵד פֶּרֶר יֶרַח פְּנִיחוֹחִי

לֶךְ אֶכְרָעָה כִּי כָּל בְּרֶךְ
לֶךְ תִּכְבְּרֵעַ אֹרֶךְ הַכִּי
תוֹדָה לֶךְ נִשְׁמַת כָּל רִחִי

תם

אחר לשחרית מועד

אַבְקֶשֶׁךְ צוּרִי וּמִשְׁנֵבִי

אענין

אֶעֱמֹד לְעֵינֶיךָ שְׂדֵרוֹתֶיךָ
וְגַם עַל־בֵּי

שחר

לִפְנֵי גְדוּלְתְּךָ אֶעֱמֹד
וְאֶתְבַּהֵל כִּי עֵינֶיךָ תִּרְאֶה
כָּל מַחְשְׁבוֹת לִבִּי

שחר

מִה זֶה אֲיִשָּׁר יִכַּל הַלֵּב
וְהַלְמִשׁוֹן לַעֲשׂוֹת זֶמֶה
כַּחַי רִוְחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי

שחר

הִנֵּה לְךָ תִּטֵּב זְמַרְתִּי

אמש

ק
אנוש של כן אודה בעוד
תהיה נשמת אלה ב'
שהל

עוד לשחרית חג שבועות

אל הנחיל דת לב מאמץ
אעיר

קו
אֶעִיר שִׁירָה בְּנֵיב שִׁפְתֵימִי
הוּא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי ל
לִצְאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
יום

שְׁדֵי הַשְּׁמַיִם קוֹל אֶל עַם
דוֹרֶשׁוֹ, אֲנִי אֱלֹהִים בְּלֹתִי
לֹא יִהְיֶה לֹא תַעֲשֶׂה פֶסֶל
הָאֱמֹן בְּשׂוֹא, לֹא תִסְגֹּד
וְתַעֲבֹד זֹלָת אֱהִיָּה שְׂמֹר
פֶן וְאֵל לֹא תִשָּׂא לְשׂוֹא
שִׁמּוֹת מֶלֶךְ חַי מִמִּית וּמְחַיֶּה
קְדוֹשׁ שֶׁתְּשַׁבֵּת לַתְּגִדֶּךָ שׁוֹ
אשר

ק"ה
אֲשֶׁר בּוֹ שֵׁבֶת אֱלֹהִים חַיִּים

י"ז

רִצָּה לְרִצּוֹת הוֹרִים יִשְׂרָאֵל
כַּבֵּדָם בְּעֵבֹד תֵּאֲרִיךְ יָמִים
לֹא תִרְצַח צֶלֶם צַר יוֹצֵר
הָרִים, שְׁמֹר וּבְבֵיתְךָ לֹא
תִשִּׂים דְּמִים, לֹא תִנְאַף וְלֹא
תִגְנֹב כְּמֹרִים, כִּי אֱלֹהֶיךָ
צוֹפֵה עֲלֹמִים, לֹא תִחְמֹד
אִשָּׁת וּבֵית חֲבֵרִים, שֶׁאֵל
מֵאֵל לְךָ יִפְתַּח יַדְיָם

י"ז

אל

קט
אל מסיני בא לומר
דברות אל ויכתב על
שני לוחות, אשרי אנוש
יחזיק בהם לדורות, על
לוח ישים ובטוחות ילמוד
וילמד בין להורות, כי הם
ראש לכל מצות נכוחות
לכן אעירה שירות ישראל
זם א בו הוריד דת משמים

יב

פיוט לשחרית שבועות

קורם קדיש של יוצר

אנדלך

אֱלֹהֵי כָּל נִשְׁמָה
וְאוֹדֶךָ בְּרוֹב פִּחַד וְנֵאִימָה

בְּעֵמְדֵי תוֹךְ קַסְלֶךָ צוֹר
לְרוֹמָם לֵךְ אֶבְרֵי־ע
אֵינן

ק"ג
שֵׁדִי אֲבֹא אֶל הַיְכָל בֵּיתְךָ
צִדִּי שֵׁדִי אֲבֹא אֶל הַיְכָל בֵּיתְךָ

פרשו

יֹשֵׁב מְרוֹם, אֵל הִי
צֹר עוֹלָמִים, יָדָךְ תְּרוֹם עַל
רֹאשׁ רְשָׁעִים קָמִים, יוֹעֲצִים
רַע תִּמְיוֹר עַל עַדְיָתְךָ
לְהַדְרִיחַ מִדְּרָךְ תּוֹרַתְךָ

פרשו

סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וּמַתִּיר
אֲחֹרִים, עוֹזֵר דָּלִים
וּמֵאֲשֵׁפּוֹת מָרִים, מֵאֲבִיוֹנִים

עדת

8 i

ח א

קיד
עֲדַת סְגוּלֹתֶיךָ, תִּגְאֹל
גִּזְאֵל שֶׁבֶט נְחֹלֹתֶיךָ

פֶּרֶשׁוֹ

פִּנְתַי יִקְרָת לְאִשְׁרֵי בְּךָ
בוֹטְרוֹזִים, הִבֵּה עֲזֹרַת לִקְבִי
נְדָחִים, בְּגִלוּתָם כָּלֵם
בִּירְאֶתְךָ, מִשְׁתַּחֲוִים
מֵאֵל בֵּית תְּפִאֲרֹתֶיךָ

פֶּרֶשׁוֹ

חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי אֵל, וְשַׁלַּח
לָנוּ הַמַּלְאָךְ הַגִּזְאֵל, בְּאֵת
יְבֹא בְיָמֵינוּ אֵלֶיךָ נְבִיאָךְ
עַם

קטו
עם משיח בן דוד — עבדך

פרשו תם

עוד ליו"א של שבועות קודם הוצאת
סת

אל דבר, פי אל דבר יום

ח ב ב 8 קבט

ק"ו
כָּרַבְנוּ אֶל הַר סִינַי הַשְּׁמַע
עִם קוֹל אֱלֹהִים דּוֹבֵר אֲנִי

פ' אל

יוֹם מַעֲמַד סִינַי אֲשִׁים
בְּכּוֹ אֲנִי וַיִּמְלֵאן מִרְתִּי
פֶּרֶד וְרַב חִזְקָה

פ' אל

עוֹרֵי הֵלֵא זֶה יוֹם רִצּוֹן ו
וַיּוֹם פְּדִי'וֹם וְלִהְתֵּתְךָ
רִיזוֹם דְּתֵתְךָ וְלִסְגוּלָה

פ' אל

חֲרָד לִבִּב עֵמֶק חֵיל פֶּלֶא
יְצוֹר

יָגֵר מִשְׁכָּן יִשְׂרָאֵל
קִיסָדָה בְּעֵרְוָה מֵאֵל

פי אל

קִיץ אֵין לְחֻמְרָתְךָ סוֹף
אֵין לְבִינְתְּךָ גַם אֵין לְ
לֵעֹד קִתְּךָ רֵאשִׁית וְלֹא תִכְלֶה

פי אל

זֵי כִפְּרָה בְּלֹא בְטוֹב וְלֹא
יִבְרָא שְׁפָרָה וְלֹא
יִכְרָא דִרְתְּךָ לְמַלְלָה

פי אל

זֹאת אֲזַכְּרָה מִלְכִי פִתְחָךְ

באנכי

8 3

8 4

5 3

ק"ח
בְּתוֹכָם יִחַי לְבָבֵי עַם
קוֹלֵךְ כְּאֵשׁ אֶכְרֹתָהּ

פ"א אל

קבל מעוט נבי צא ומשנה
כל עוד נשמה בן אור לך
סגולה פ"א אל

פיוט אחר ליום שני של שבועות
שחברתי את העלל ובקשר
גבירה אחת לחן פ אל דבר הנל
ועל מושקלו ושמי משולש בדאשי
שיטותיו וכמו כן נרשם בדאש כל
שטה אחרונה שם גברת הנל וזה הוא
והיא הכנסיה שמדברת עם הקב"ה
צ"י

ק"כג

יֵאָדָה בֵּין שָׂרִים
אֵינָם כָּל שְׁנֵי

בֵּין חָן

קָלֶכָה בְּקוֹל גִּילָה
קִדְמוֹן לְכָל עֵילָה
קוֹן וְאִם גּוֹלָה

אֲנִי וְכָל בְּנֵי

בֵּין חָן

יֵשֵׁב שְׁבוֹת שְׁבִי
יֵשִׁית עֲדֵי עֲדֵי
יִבְבוֹץ זֹרֵי י-

יֵלֵךְ אֶת מְאוֹר עֵינַי

כַּגֹּבָה

הֵם

בֵּין חָן

ק"כד

כתובה לחג שבועות דוד

הנודע לאחור בנ"ה

פתיחת ההיכל קוד"ם

שאולרי אשרי העם נבו

דודי לגנו לערות במשאל

להתעלם עם בית נד"ב

ולסרום

קכ"ה

וּלְפָרִזִּים עַל־יָהּ סִבַּת שְׁלוֹמוֹ
אֶפְרַיִם עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה

שְׁדָפִים וְאוֹפָנִים נִבְנְאוּ
וּפְרָשִׁים וְחֵילֹן וּבֵין שְׂדֵי
אֵילֹת אֲהָבִים שֵׁם נִסְבּוּ
בַיּוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ

רַעֲיָתִי יוֹנָתִי בֹאִי אֶרְתִּי
לְדַבֵּר וְאוֹמֵר כִּי לְמוֹעֶנְךָ
אֶעֱזֹב כָּל הַמוֹנֵי מַעֲלָה
וְחֵילִים וְאֶרְשָׁה־יָיִךְ לִי
לעולם

ק"ב

עֵוָה

אָמַרְהָ אֵימָה אֶת שְׂמֵעַת
דָּוֶד שְׂמֵעַתִּיהוּ, וְאַהֲבַרְתָּ
עוֹלָם אַהֲבַרְתִּיהוּ
יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּירֵהוּ

לְחַפְּזָה נִתְרַעַתָּה מְחוֹלֵת
הַמַּחֲנִים, וּבְגֵד נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמַע, לְקַחְהָ שִׁשִּׁים
רַבּוֹא עַד יַעֲדִים, בְּחֻדֵּשׁ
הַשְּׁלִישִׁי לַיְצֵאת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

קבו

ישראל מארץ מצרים

ויהי הקשר אמיץ עם
עם זו קנה בסיני, וארת
ספר המקנה והחחום
אקרא באזני המופ
הנה היא כתובה לפני

בששי בשבת אגיד את
הרשום בכתב הנשתוק
זם להנחיל אוהביו תורה
אל חי נתכונן ששור
ימים

קב"ה
ימים לזכרון

ביתם מסעי בא וזרח
משער אל נעלם הופיע
מהוד פארן על מלכי גוים
כלם בשנת אלפים וארבע
מאות וארבעים ושמונה
לבריאת עולם

למזן שאנו מונין וזכר
עדתי בכל תפוצותי
פה בארץ הלזו ביד אלה

קלג
 וְעַד בָּתֵּב לָהּ בְּתוֹרֵדָה
 מִעֲשֵׂה לֹא תַעֲשֶׂה
 לְמוֹנֵן שֶׁאֵי
 מֵאֵת וְשֵׁשׁ וְחֲמִשָּׁרִי
 פֶּשֶׁוּ מַעֲשִׂים אֲמֵר לֹא יַעֲשֶׂוּ

מִדְּאֵי שֶׁהֵי וְהַמְּגִלָּה לִיד
 כְּלֵמָה דֵּא לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת
 מֵאֵת אֲבִיָּה אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת
 לֵב לַדַּעַת נִאֲמָרִים
 לְשִׁמוֹעַ וְעֵינַיִם לִדְאוֹר

ט ז 3 9 נמצא

קלר

נבוצא סך הכל בין בתורה
ומדוציא חוקי צבא וד
והחוקים נבאחר ונקיים
את החוקים צרם וחדים
כצוהי שומר כי אהם וצאם

ודצד צדקן לכתוב צדק
ישודאל עם צודלו וכל צדק
נכסים אלו בפרי ישרה
לו שאם פחתו פחתם לו
ואם הותרו הותרו לו

וקבל

קלה

וְיָשִׁיב עָלָיו הַחַיִּים וְיִשְׁמַח
בָּהֶם כְּשֶׁיִּשְׂמַח בְּבָנָיו
וְיִשְׂמַח בְּכָל הַיְּצִיאוֹת
שֶׁעָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל
עַל אֶרֶץ רַגְלָה

טו

וְקָבַל מִלִּיהוֹן תַּעֲרִיב
כִּי יִשְׂמַח בְּכָל הַיְּצִיאוֹת
שֶׁעָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל
עַל אֶרֶץ רַגְלָה
מִלִּיהוֹן תַּעֲרִיב

ט ד 4 9 מעשה

בְּשֵׁם יְהוָה לֹא יִבְדָּל
וְיִשְׁמַח בְּיְהוָה
עֲשֵׂה חֶסֶד וְרַחֲמִים
חֶסֶד מִשְׁכָּן עַל יְהוָה
לֵאמֹר לֵאמֹר יְהוָה
וְיִהְיֶה לְלֹהַת בְּשֵׁם יְהוָה
בְּיָמֵינוּ
וְיִהְיֶה לְלֹהַת יְהוָה
בְּיָמֵינוּ
עֵינַי לֹא בְּאֵתָהּ
נִשְׁלָח וְיִרְשָׁנוּ אֲמוֹתָהּ

3

7

וְהַדְרִיבָהּ תֹזְרָה בְּקֶרֶן זָוִית
וְהָיָה עֲלֶיהָ וְהָיָה לִי סֵמֶל
וְהָיָה עֲלֶיהָ וְהָיָה לִי סֵמֶל
וְהָיָה עֲלֶיהָ וְהָיָה לִי סֵמֶל

וְשָׁלַח יְשׁוּעָה אִשָּׁה אַחֲרָת
עָלְיָה מִלֵּד יְעֶזְרַלְיָה
בְּלִחוֹת כִּי אָם בְּבֵרַת
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם יִדְבֶּק וְאוֹתָהּ
יְשׁוּעָה בְּחַזֶּק וְלֹאֲרֵץ
יִקְרָא אֲשֶׁר הִיא כִּי

קלח

מאיש לקחוד זאר

וְשֵׁלֵךְ אֶת־עֵצֶיךָ וְעָשִׂיתָ
וְהָיָה עֲשָׂתְךָ וְלֹא־תִשְׁכַּח
עֲבוֹדָה לַחֵם הַעֲצֵלוֹת שֶׁנֶּהֱנֶה
בְּחִכְבֵּיהָ וּלְאַחוֹז בְּסִכְלוֹת

וְשֵׁלֵךְ אֶת־עֵצֶיךָ וְעָשִׂיתָ
וְהָיָה עֲשָׂתְךָ וְלֹא־תִשְׁכַּח
עֲבוֹדָה לַחֵם הַעֲצֵלוֹת שֶׁנֶּהֱנֶה
בְּחִכְבֵּיהָ וּלְאַחוֹז בְּסִכְלוֹת

ושלח

וְכָל הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים
וְכָל הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים
בְּשִׂחֻק נְדָשָׁמִים, לַעֲרֵי
עַד הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים

וְכָל הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים
וְכָל הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים
בְּשִׂחֻק נְדָשָׁמִים, לַעֲרֵי
עַד הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים

וְכָל הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים
וְכָל הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים
בְּשִׂחֻק נְדָשָׁמִים, לַעֲרֵי
עַד הַיְצִיּוֹת הַלְלוּ שְׂדֵדִים

ל'אהבז

עושה לך חן ורחמים
בְּיַדְּךָ יְהוָה וְנִשְׁמָר
וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר וְנִשְׁמָר

קניט

עֵרֶץ סוֹבֵב סוֹבֵב בְּמֶרְץ
מֵלֵךְ לְאֹתוֹת וּלְמוֹתוֹת

הנה

יֵה כֹל בְּחִכְמָהּ יוֹצֵר חֶסֶד
לְאֵלֵלֹהִים נוֹצֵר עֵיר חֶבְצֵרִי
תְּבַצֵּר נְאֻמוֹת הַצּוֹלְעָה

הנה

שׁוֹב שְׂבוֹת בֵּית אֱהוֹבָד
זִכּוֹר לְכַתֵּם בְּחַבֵּה בַמִּדְבָּר
בְּעֵר בָּהּ בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה

הנה

הַעֲשֵׂה יֵצֵא מִגֹּדֶר שֵׁי וּלְבֵיתוֹ
יב ב ב מ יוֹרְלֹן

קפ

יִבְלִי לֹן שִׁי, וְשַׁלַּח מִהַר
בְּיָדְךָ לִבְת מַחֲלֵה וְנִשְׁפָּה

אֹיְבֵים בְּנֵי בְלִי שֵׁם, כְּדָב
שֶׁבֹל תִּפְגְּשֵׁם, מֵאֲר־צִי
תִּגְר־שֵׁם, לְהֵם שְׁלַח הַצְדָּעוֹ

הנה

לִזְר מִצִּיּוֹן הַעֲטִיב, וּבַחֲרָבָךְ
בַּתִּק, וְר־זְמוּשׁ וְתַנְתִּיק
הִתְד־ הַתְּקוּעָה

הנה

בְּנֵה חֵישׁ אֹלָם וְסַף, בְּיָד
עֵינֵי

דעת הפוסק לא יזע בכל
אלה על הכל כי הספר
הנל לא נמצא כי אם ביד
אחד מעיר או שנים
ממנעפה, והיה כי יעמוד
השליח צבור ויקרא בו
או ישיר איוה מהשירים
הנהוגים, הקהל יהפכו פ
פניהם לצד אחר, אמרי אט
בדידן והוא בדידיה, וישבו
לשוח שיחה בטלה, יענהם
ידעים

ידיעו ולכן בשנת תש"ב
תהיה פעולתי רצודה ומקבלת
וידונו אנוי לבקת זכות
אם דלגתי על ההרים
והאל־בִּקִּיב
העת אשר
על

הדוכן ישוררו הלויים שירים

כה צבתי בער ולא ידע
כשי נשאר בשר בה צדק